

IZ TAME SKRIVENOSTI U SVJETLO VJERE

Petak pred Četvrtu korizmenu nedjelju

8. ožujka 2024.

U izlaganju kateheze koja se sastoji od evanđeoskog teksta predstojeće nedjelje, pitanja za razmišljanje, katehetskog razlaganja te poticaja za ostvarivanje evanđeoskih zahtjeva moguće je poslužiti se materijalima primljenim od biskupijskog Pastoralnog centra.

Prije pobožnosti križnoga puta zapjeva se prikladna korizmena pjesma nakon koje se učini znak križa. Potom jedan od lektora pročita evanđeoski tekst.

Iv 3,14-21

Iz evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme, reče Isus Nikodemu: „Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji tako ima biti podignut Sin Čovječji da svaki koji vjeruje, u njemu ima život vječni. Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Tâ Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu. Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko ne vjeruje, već je osuđen što nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina Božjega. A ovo je taj sud: Svjetlost je došla na svijet, ali ljudi su više ljubili tamu nego svjetlost jer djela im bijahu zla. Uistinu, tko god čini zlo, mrzi svjetlost i ne dolazi k svjetlosti da se ne razotkriju djela njegova; a tko čini istinu, dolazi k svjetlosti nek bude bjelodano da su djela njegova u Bogu učinjena.“

Svećenik ili vjeroučitelj (voditelj kateheze) postavlja sljedeća pitanja ostavljajući iza svakog od njih trenutak šutnje za razmišljanje:

- Vjerujem li Bogu kada vodi moj život kroz put patnje i žrtve ili želim lagodan i ugodan put?
- Sudim li olako svoje bližnje i optužujem li druge da su krivi za zlo u svijetu?
- Je li ljubav ishodište moga života, njegovo središte i njegov cilj?
- Jesam li spreman misli, riječi i djela koji su u meni iznijeti na svjetlost ili skrivam ponešto i od Gospodina u mojoj tami?

Nakon toga se predstavi sadržaj katehetskog izlaganja:

Isusov prijatelj Nikodem je bio tražitelj smisla života. Njemu, koji je bio vrsni poznavatelj Svetoga pisma, biva jasno da je ispunjenje Božjih obećanja tako blizu. Toliko toga je čuo o Isusu i sada se sâm želi osvjedočiti o istinitosti pričâ koje su kružile: je li Isus doista Mesija? I mi često poput Nikodema tragamo za sigurnošću i potvrdom naše vjere, potreban nam je opipljiv oslonac, jedno čvrsto „*Da!*“ onoga što je duboko u našem biću. Ni mi poput Nikodema nismo svjesni i olako zaboravljamo, da je Isus prisutan ovdje među nama i u nama. Isus ne odbija onoga koji traži, dapače, potiče nas na traženje kada govori *Molite i dat će vam se, tražite i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se.* (Mt 7,7).

Učitelj Nikodem učitelju Isusu dolazi u okrilju noći, bojeći se izloženosti pogleda ostalih farizeja i pismoznanaca, plašeći se njihovih komentara i osude njegova traženja odgovora na goruća pitanja njegova srca. Bojimo li se s drugima podijeliti svoja iskustva duhovnog života, svoja razmišljanja i pitanja o vjeri? Koja je tema naših svakodnevnih razgovora? Imam li osobu

u svom životu s kojom mogu razgovarati o Bogu? Ako nemam, što sam spreman poduzeti da to ove korizme promijenim?

Bog stavlja u Nikodemovo srce čežnju za smislom i ispunjenjem obećanja jer svemu dobru u našem životu inicijativu usađuje Bog. Već je čežnja u našim srcima put kojim nas Bog zove da mu dođemo bliže, osobito u ove dane kada se bliži njegov Jeruzalem, njegov Getsemani, njegova Kalvarija. Želi da njegovi prijatelji budu uz njega jer im govori o onome najvažnijem, o ljubavi koja dolazi kroz križ. On će biti uzdignut na vrhunac Kalvarijskog brda da ga svi vide. On je jasan znak opredjeljenja za ili protiv ljubavi. Njegov križ zove svakoga od nas da mu kaže da ili ne; kratko, nedvosmisleno i hrabro.

Stoga bi se svaki vjernik u ovo korizmeno vrijeme trebao zapitati vjeruje li da je Bog ljubav koja se očitovala na drvetu križa? Vjerujemo li da Bog svemogući daje Sina da pregorkom mukom i patnjom otkupi našu tamu kako bismo mogli hoditi u svjetlosti? Vjerujemo li da je Isus to učinio baš za svakoga, bez iznimke? Ako vjerujemo, možemo li ostati hladni na ljubav kojom Isus ljubi svakog čovjeka?

Isus nas poziva da budemo svjetlo svijeta, da naše misli, riječi i djela prožme njegova prisutnost i njegova riječ. On nas poziva da svaki dan odvojimo vrijeme kako bismo razgovarali s njime u molitvi. U molitvi Isus nam govori, ali i sluša naša pitanja, patnje, cijelo naše biće. Iako poznaje sve pore našeg nutarnjeg bića on želi da mu ih kažemo. U razgovoru s njime, u susretu za koji su potrebna dva uvjeta: vrijeme i mjesto; dvije stvarnosti: slušati i govoriti te dvije osobe: on i svaki od nas.

Isusova svjetlost jasna je i gori već stoljećima kod svetohraništa tako tiho i nenametljivo. Tu nas čeka ljubav s križa koja se daje u svakoj svetoj misi u Tijelu i Krvi. Kako li je jasan taj poziv ljubavi i ostvarenje čežnje našega srca za vječnošću kada govori: „Tko jede moje Tijelo i pije moju Krv, u meni ostaje i ja u njemu“ (Iv 6,56).

Voditelj kateheze na kraju daje nekoliko poticaja za ostvarivanje evanđeoskih zahtjeva u predstojećem tjednu:

- Nastoj provoditi svoje vrijeme s Isusom u razgovoru kako bi ga upoznao!
- Pronađi osobu/e s kojom možeš produbljivati svoj duhovni život u razgovoru i molitvi!
- Nastoj biti zraka Isusovog svijetla u obitelji, na poslu, u školi, u okruženju pozitivnim stavovima, riječima i djelima kako bi se smanjila tama negativnosti koju nameće ovaj svijet.
- Pristupi oltaru Gospodnjem s više strahopoštovanja i ljubavi.

Slijedi pobožnost križnog puta.

Tekst kateheze: s. M. Kristina Injić, vjeroučiteljica

Odgovara: Robert Kupčak, upravitelj Pastoralnog centra Požeške biskupije